

EN ELEGANT KOVENDING FOR 3-4000 KR.

IMPULS ser anderledes ud i år.
Ikke nær så elegant som tidligere.

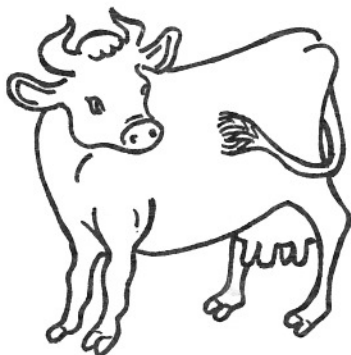
DET ER MED VILJE!

Landsgildet har afsat 10.000 kr. til
IMPULS for perioden 1973-75, og det
er en grusom hoben penge at give ud
til det, som skal være meningen med
dette blad, nemlig

IMPULSIV INSPIRATION!

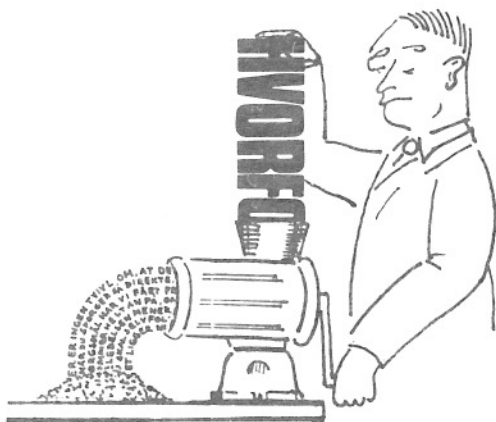
Ved at udskifte det glittede papir
og det fine tryk med det noget simp-
lere off-set papir med maskinskrevet
tekst sparer vi ligegodt en hel del
af gildernes penge; men vi føler os
samtidig sikre på, at den deraf frem-
tvungne stramning af indhold og form
i højere grad vil kalde på nysgerrig-
heden og således vække og fastholde
læsernes interesse.

Og da bladet er LÆSERNES, vil vi alt-
så hermed ikke alene have arbejdet i
landsgildeskattmesterens, men - hvad
der ikke er mindre vigtigt - også i
læsernes interesse!

Inde i bladet finder du
på side

- 2: Spørgerubrikken HVORFOR
- 3: Hvordan man får gildehallen
til at lykkes.
- 7: Om GRUPPEN.
- 9: Brev til den døde masse.
- 11: Kan du lede et møde?
- 13: De islændinge!
(5 min. Sct. Georg)
- 15: Ny sange til gildehallen.

"P.M." spørger:

Kan vi ikke få IMPULS delt ind, så artiklerne kan bruges som løsblade i et ringbind?

- - -

Tanken om et IMPULS efter løsblad-systemet har været fremme før, og vi vil gerne gøre forsøget med de kommende numre i den udstrækning, det er praktisk gennemførligt.

For at lette sorteringen mærker vi de enkelte sider med emnebetegnelse. Det står således enhver frit at splitte de enkelte numre ad eller samle bladene i de sædvanlige bunker.

"Mester" har spurg:

Er det direkte ULOVLIGT at anvende de gamle ritualer?

- - -

Kære "Mester"! Hvad mener du helt præcist med RITUALER?

Det kan lyde dumt at spørge således, men der er alligevel et gran af fornuft i spørgsmålet.

Du har som gildeledelsesmedlem fået udleveret en såkaldt ritualbog, som består af en masse dupliserede ark med beskrivelse af gildehaller uden optagelse og med optagelse af svende eller væbnere.

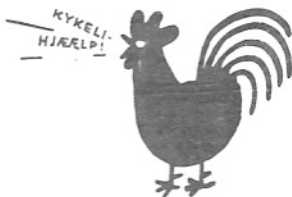
Denne beskrivelse rummer såvel vore RITUALER som gildehallens CEREMONIER samt visse tekster, som man beder dig flette ind i den tekst, du selv har skabt til formålet.

Landsgildet har nedsat et udvalg, som skal gøre det helt klart, hvad der hører til hvad, og resultatet af udvalgets arbejde vil naturligvis blive gjort almindelig bekendt.

I din ritualbog står, hvad du SKAL gøre og sige i gildehallen. Det er rigtigt, at der ikke står noget om det, du IKKE MÅ!

For så vidt skulle ingen med loven i hånd kunne hindre dig i at lade dit gilde møde op i skinnende rustninger med neonrør om halsen.

Der står heller intet skrevet om, at du ikke må vride halsen om på en sort hane og stænke blodet over deltagerne i gildehallen!

Man har med ritualer og ceremonier søgt at skabe en fast ramme om gildehallerne, en ramme med to formål: dels som støtte for gildemesteren, og dels for at understrege den samhörighed, der er mellem alle de enkelte gilder. Den dag, en gæst fra et andet gilde skal deltage i eller måske lede en gildehal i jeres gilde, skal han ikke behøve at spørge først: HVORDAN KØRER I GILDEHALLEN? Det ville være den dårligst tænkelige start på en aften, som har til formål at SKABE harmoni.

Derfor, kort og godt: Du skal køre din gildehal, så enhver af landets 8000 gildebrødre kan føle sig hjemme i den! Og det gør de kun, hvis der bruges de kendte og anerkendte ritualer!

LÆS IØVRIGT side 3-6 inde i bladet!

IMPULS' REDAKTION:

Erik Arne Nielsen (ansv.h.)

Vestergade 14, 5560 ÅRUP.

Spørgsmål til HVORFOR optages gerne under mærke. Redaktionen bør dog vide, hvem de kommer fra!

SÅ! Kom nu ud med jer! Vi skal ha' åbnet gildehallen! KOM SÅ UD!!!

Hvor bli'r Poul nu af? Han må være herold, hvis Ib ikke viser sig!

Jamen, var det ikke DIG, der skulle sørge for blomsterne?

Så må DU synge for, for Søren da!

Giv mig lige din nål! Nej, det skal være en DAMEnål! - Hvem har så en?

Jeg lover at gøre mit bedste - jeg lover oprigtigt at stræbe efter at - jeg lover - - jeg erklære.....!

Genkender du nogen af disse udbrud? De - eller nogle tilsvarende - er lige så sikre ved gildehallen som Amen i kirken. Man er lige ved at kunne tale om et sæt UOFFICIELLE RITUALER!

HVORDAN MAN FÅR GILDEHALLEN TIL AT LYKKES!

GILDEHALLEN ER GILDEBEVÆGELSENS ETISKE VÆRKSTED!
Denne definition er lige så smuk, som den er rigtig!

OG DERFOR KRÆVER TILRETTELÆGGELSEN OG GENNEMFØRELSEN AF EN GILDEHAL AL MULIG OMHU OG MEST MULIG SIKKERHED.

Forbløffende mange gildehaller bliver kørt efter princippet: EN TIMES TID ENDNU, SÅ ER DET OVERSTÅET!

Og hvor er det synd!

Gildehallen er - som nævnt - gildebevægelsens ETISKE VÆRKSTED. Derfor bør der kæles for den. I dette som i andre værksteder skal der være orden i sagerne, og værktøjet må være på plads og i orden!

Gildemesteren er som leder af dette værksted ENE ansvarlig for værkstedets arbejde og resultater. Der er ikke meget ved en slap styrelse af værkstedet eller sjusk med arbejdet eller arbejdsgangen. Det vil hurtigt kendes på resultaterne.

Gildehallen er bygget op på et stativ: ceremonierne, og ritualerne er værktøjet, som skal bruges korrekt og på de rigtige steder, hvis resultatet skal blive ordentligt.

HELHEDEN er et produkt af gildemesterens personlighed, gildehallens indhold og sikkerheden i gennemførelsen.

Lad os derfor punkt for punkt søge efter de steder, hvor der kan være behov for vejledning og derved forhåbentlig bidrage til, at fremtidige gildehaller renses for eventuelle skønhedsfejl!

Det er ikke meningen her at gentage, hvad der står i ritualbøgerne. Disse sider skal kun supplere og virke som en slags huskeseddel eller opkvikker I FORBINDELSE MED RITUALBOGEN.

FASTLÆG DATOEN
FOR GILDEHALLEN
LANG TID I FORVEJEN

GIV DEN NY
GILDEBROR
EN ÆRLIG CHANCE

HUSK DE TING,
DU TROR,
DU VIL HUSKE

Læg i videst mulig udstrækning datoerne for gildehaller fast for hele gildeåret, så alle i god tid ved, hvornår der skal være gildehal. Derved sætter man gildebrødrene i stand til også at planlægge deres private arrangementer i god tid.

OG SØRG SÅ FOR AT OVERHOLDE DATOERNE!

Optagelser skal rette sig efter gildehallerne, - ikke omvendt! Ved at lade en aspirant vente til den næste ordinære gildehal skaber man en vis forventning hos denne, og samtidig giver man på forhånd indtryk af en fasthed i gildets styrelse, som for den ny er en yderligere ansporing.

Underret aspiranten om de spørgsmål, han eller hun vil få stillet ved optagelsen. OPTAGELSEN SKAL IKKE VÆRE EN PRØVE PÅ ASPIRANTENS EVNE TIL AT IMPROVISERE!

Forud herfor skal aspiranten naturligvis allerede før underskrivelsen af indmeldelsen have fået fuld underretning om, hvad man venter af ham. Proponeringens bortfald må ikke betyde bortfald af de pligter, de gamle proponeringsudvalg havde til at orientere de proponerede.

Der er mange små og store ting at huske til en gildehal. Fordel arbejdet med de tekniske forberedelser mellem herolder, skatmester og kansler!

HVEM henter aspiranten på hans bopæl?

HVEM har gildenål og gildebrev med?

HVEM gør gildehallen klar til brug?

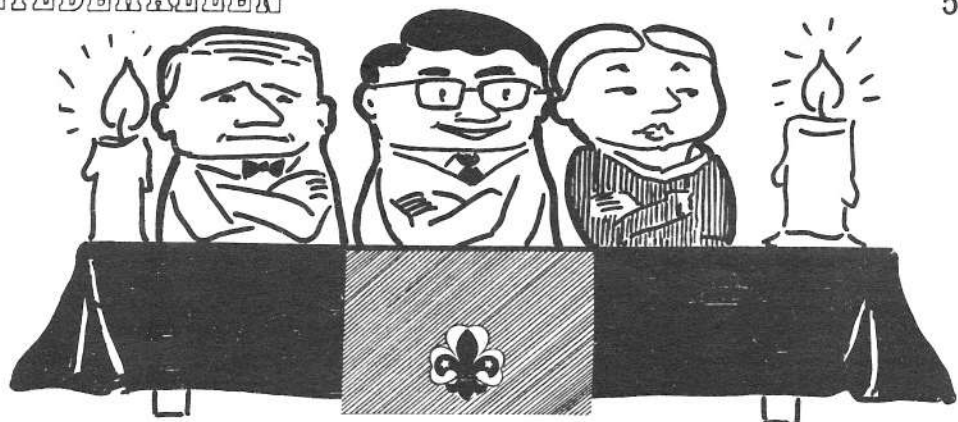
HVEM køber blomsterne til højbordet?

HVEM kontrollerer de elektriske lysforhold i lokalet, hvor gildehallen skal holdes - og husker forlængerledningen?

HVEM holder LYS, DUG, FANE, SANGBØGER, GILDESKRÅ og GILDELOV i orden og sørger for, de er til stede?

HAR I ALLE TRE de ny ritualbøger med?

Lokalt har I sikkert flere eller andre ting, der skal huskes! Skriv dem helle-re allesammen på en liste, og kryds så af efterhånden!

Der er mange måder at kalde til gildehal på. I den forbindelse er det værd at erindre sig, at gildehallens HØJTID først begynder, når gildehallen åbnes. Der er altså ingen rimelig grund til at binde palmebrancher i indbydelsen.

Der gives gildebrødre, som er i stand til komplet at overse en indbydelse af denne art:

GILDEHAL

16. 10. 74 KL. 20 - HYTTEN.

Og selv denne:

DU

SKAL TIL GILDEHAL IGEN !

**DENNE GANG PÅ HOTEL GYLDENLØVE
MØD OP ALLESAMMEN
TORSDAG D. 16. OKT. KL. 20.00 !**

DET ER MÅDEN
AL'SÅ
DET BLIR SAGT PÅ

Jamen, så prøv en gang f.eks. denne:

STOR GILDE-ANRETNING

med små, lækre ritualer,
gildesalat m/hakkede citater,
klare tanker med fastvilje og
ædeltsind i gildelovsgarnering,
fariseret gildeånd,
sprøde løfter,
roulade a la fane m.m.m.

Hertil ægte 5 min. hjemmebrygget
SCT.GEORG, alt for KUN kr.19.95!

Gildehallen er pyntet med levende lys
og slukkede lamper, og der er natur-
ligvis sørget for et rigt varieret
underholdningsprogram med bl.a.

THE 2 HEROLDS og
Gildets A-Capella-kor.

Der vil blive lejlighed til nu og da
at strække benene!

PLANLÆG GILDEHALLEN
INDTIL
DE MINDSTE DETALJER

Gildehallen skal være præget af ORDEN og PLANLÆGNING! Det er det, bl.a. ritualbogen skal hjælpe jer til. I bogen står klart og tydeligt beskrevet, hvornår der skal siges og gøres hvad! Og følger man opskriften, kommer man ikke ud for pludselig at skulle improvisere - med risiko for den helt store forvirring.

Det kan derfor være nyttigt at AFSKRIVE TEKSTEN fra bogen og samtidig i tankerne følge forløbet af gildehallen. Derved undgår man f.eks. at læse HAN fra bladet, når det er en HUN, der skal optages.

Det er stadigvæk de små ting, der kan både VÆLTE og REDDE en gildehal!

GØR IKKE STEMNINGEN
SÅ STIV,
AT DEN KNÆKKER

Der skal være præg af HØJTID over gildehallen, - men ikke begravelsesstemning!

Den kendsgerning, at man fra højbordet kigger ud i et mørkt rum, kan friste den talende til at se opefter, over hovederne på gildebrødrene. Øjenvidner beretter, at den talendes blik derved kommer til at virke HIMMELVENDT! Det bør undgås! Nok skal det være højtideligt....!

Derfor: Se NED imod gildebrødrene, selv om du ikke kan se dem!

Og husk, at HØJTID og SMIL udmærket kan forenes. Vær afslappet (ikke løssluppen) i højsædet! Stivhed gør kejtet, - og så kan uheldet være ude! Et improviseret smil eller en improviseret bevægelse kan lette tilværelsen for tilhørerne og befordre "den gode stemning"! - Men husk, at EN VELLYKKET IMPROVISATION KRÆVER OP TIL TI PRØVER!!!

- Det må ALDRIG blive kunstigt!

HUSK
FARTBEGRÆNSNING
NÅR DU TALER

Vi skal senere komme mere ind på talerne i gildehallen, specielt gildemesterens.

De fleste gildemestre starter som uøvede talere. Et råd til dem (fra erfaringens kramkiste): TAL LANGSOMT! Ikke blot så langsomt, som du TROR, du i forvejen taler! Sæt kadencen yderligere ned! Det er forbistret svært for en selv at konstatere, om man taler langsomt nok. Bed en gildebror fra salen fortælle dig (efter gildehallen!), om du talte langsomt og tydeligt nok! Det er ingen skam!

SÅ
VANDRER VI UD -
AF GILDEHALLEN

Når gildehallen er lukket, kalder en af herolderne først ledelsen, derpå gildebrødrene ud af hallen. Hvis det er mere praktisk, så kun gildebrødrene. Herved undgås den kendte tøvende opbrudstummel.

GILDEHALLEN ER FØRST HELT SLUT, NÅR GILDEBRØDRENE HAR FORLADT GILDEHALLEN.

OM GRUPPEN

HANS-ERIK HARBOE

Mange af vore enkeltgilder er opdelt i grupper, der med forskellige midler og forskelligt held prøver at engagere de enkelte gildebrødre, og dermed give dem mulighed for en mere indholdsrig gildetid.

Det er også rigtigt, at et VEL TILRETTELAGT og GODT GENNEMFØRT GRUPPEARBEJDE får mennesker til at komme tættere på hinanden og dermed medvirker til opfyldelse af de formål, der er gildebevægelsens: At udvikle kammeratskabet mellem gildebrødrene og at lade arbejdet med sig selv få gode muligheder for at fremmes.

Der findes ingen universalopskrift på, hvordan man opnår et engagerende og udbyttegivende gruppearbejde, men en ting er helt nødvendig, at de, der skal deltage i gruppearbejdet, alle føler sig medansvarlige for, at arbejdet skal blive en succes.

GRUPPEARBEJDE kan beskrives ved et eksempel, som måske også kan tjene til inspiration.

Formålet med gruppens arbejde var at udvikle kammeratskabet og at arbejde med sig selv ved hjælp af gruppens medlemmer.

Emnet, som blev anvendt til støtte for det egentlige formål, var, at man ville lære noget om fugle, - men andre emner kunne have været lige så egnede.

Gruppen bestod af fire ægtepar, hvoraf de tre af ægtefællerne ikke i starten var gildebrødre.

Møderne blev planlagt, så man på skift besøgte de forskellige hjem, og det blev fra starten slået fast, at der ikke måtte udvikle sig nogen kaffekonkurrence, men at værtsparret til gengæld helt suverænt bestemte, hvad de havde lyst til at beværte med. Arbejdsfordelingen var sådan, at værtsparret fra forrige møde ikke havde nogen forpligtelser, medens

de to faste arbejdsopgaver, et velforberedt oplæg til aftenens emne, samt et almenmenneskeligt indlæg, en slags 5 min. SCT. GEORG for gruppen, blev fordelt mellem de to sidste par. På den måde var alle engagerede, ingen kunne undværes, og fremmødet var da også meget nær 100 %.

Om fugleemnet kan siges, at det gav lejlighed til mange herlige udflugter og spændende aftener med småkonkurrencer om: Hvilken fugl ser sådan ud? Eller hvad er det for en fuglestemme, I hører nu?

Medhensyn til det ETISKE emne gav det deltagerne lejlighed til at komme tæt ind på livet af hinanden, diskutere emner, som det ellers ofte kan være vanskeligt at få snakket igennem, og på den måde medvirke til, at gruppens medlemmer udviklede sig.

Hver aften sluttede med, at alle hev lommekalenderne frem og fik bestemt tid og sted for næste gruppemøde, samt bestemt, hvem der næste gang skulle snakke fugl, og hvem der skulle gå i gang med det etiske emne.

Gruppearbejde kan drives på mange måder. Der henvises i den forbindelse til landsgildets hæfte om gruppearbejde, som er på trapperne.

DANNELSE AF GRUPPER

Fra udkastet til det gruppehæfte, Hans-Erik henviser til, har vi tyvstjålet følgende:

GRUPPENS DANNELSE er i regelen lagt i hænderne på det lille, eksklusive udvalg, som i daglig tale går under navnet GILDELEDELSEN, og der er hermed pålagt denne ledelse et meget stort ansvar.

Man KAN danne grupper ved at RAFLE eller KLUNSE sig frem til dem!

Og man KAN gøre det ved at skrive sedler med gildebrødrenes navne og så trække dem op af en høj silkehat een for een!

Og man KAN gøre det ved at sende skemaer rundt til samtlige gildebrødre: HVEM VIL DU HELST - ELLER HELST IKKE - VÆRE I GRUPPE SAMMEN MED?

Men det er jo nok ikke lykken at lade lykken råde i noget så afgørende som at sammensætte en gruppe men-

sker, som under en eller anden form skal kunne VÆRE SAMMEN og ARBEJDE SAMMEN i en vis periode.

Det kræver både takt og smidighed, og det kræver kendskab til såvel gildebrødre som ægtefæller at danne et antal hold ud af en given masse, som vil være i stand til at FUNGERE.

Til gengæld kræver det FORSTÅELSE og GOD VILJE fra den enkelte gildebrors side, så en gruppeleder ikke kommer til at sidde med en flok trevne eller måske direkte uvillige gruppe-medlemmer.

Gruppens sammensætning og størrelse bør derfor være GILDELEDELSENS AFGØRELSE, og gildeledelsen bør udpege en af hver gruppe, som skal påtage sig at arrangere gruppens første møde. Og gildeledelsen skal - når tiden synes moden - træffe beslutning om ændringer i gruppens sammensætning (dannelse af ny gruppe).

BREV TIL DEN DØDE MASSE

SCT. GEORGS GILDET I --BY

Gildeledelsen.

April 1973.

D E N E V I G E S A L I G H E D .

For at kunne blive optaget i gildet kræves i dag blot, at man har været spejder, er over 21 år, og at man aflægger gildeløftet.

Det første år eller maksimalt de to første år betragtes som en prøvetid, der afsluttes med et væbnerløfte bl.a. om aktiv deltagelse i gildelivet.

Som tidligere omtalt i gildebladet er der to slags kontingent at betale til gildet, hvis man ønsker at FORBLIVE gildebror:

Et kontingent i kroner, fastsat ved et gildeting.
Urimelige restancer kan medføre udelukkelse af gildet.

Et kontingent i form af aktiv deltagelse i gildets arbejde og arrangementer.
Urimelige restancer i denne henseende modvirker gildets sunde vækst og undergraver dets styrke, da restanten udgør et ikke-positivt element og tager pladsen op for et nyt element, som har både viljen og lysten til at være positiv og aktiv. Det er gildeledelsens pligt at få skabt det mest positive gilde ved at gøre restanten opmærksom herpå, så han kan få bragt sig på linie med sit afgivne løfte eller, hvis han ikke ønsker dette, selv tage konsekvensen af sin restance og trække sig ud af gildet.

DENNE HILSEN FRA DEN GAMLE OG DEN NY GILDELEDELSE SENDES TIL SAMTLIGE GILDEBRØDRE, - ikke kun til restanterne, - og det overlades foreløbig til hver enkelt at afgøre, om hun eller han er at betragte som restant i den ene eller anden henseende. Det hele er et spørgsmål om, hvordan man efterlever sit løfte om aktiv medvirken.

Det har været nævnt, at gildet kunne være tilfreds, når bare man betaler det ene kontingent, - det i kroner. Dette er kun i ringe grad rigtigt. Rigtigere ville det være at se det fra gildebroderens side: Kan man være tjent med blot at erlægge et beløb og så give afkald på sin evige salighed ved at give pokker i det løfte, man har aflagt?

DER ER GILDEBRØDRE I VORT GILDE, SOM IKKE HAR VIST SIG VED NOGET GILDE-ARRANGEMENT HER ELLER ANDETSTEDS I ÅREVIS!

Det er os en kær pligt at give disse gildebrødre et tilbud om redning af deres evige salighed:

Kom og deltag i de arrangementer, vi laver for DINE og vore penge! Kom og vis alverden, at du står ved dit løfte!

Eller tag dit løfte tilbage ved at sende os din udmeldelse!

DER ER GILDEBRØDRE, som af den ene eller anden grund tager en sabbatperiode. Fred med det! Det er en ærlig sag. Og der er "gamle", veltjente gildebrødre, som ikke ser sig i stand til stadigvæk at være på stikkerne til hver en tid. Og det er også forståeligt.

På den anden side er der også gildebrødre, som engang i tidernes morgen meldte sig ind uden egentlig at gøre sig klart, hvad det indebar i forbindelse med løftet, - gildebrødre, som ikke føler sig som GILDEBRØDRE!

Vort kartotek rummer 34 navne. Vi behøver DIN hjælp for at kunne sætte lighedstegn mellem kartotekskortenes antal og antallet af GILDEBRØDRE.

Hvordan du vil hjælpe, er helt op til dig selv!

De venligste hilsener!

GILDELEDEREN.

Kære gildebror!

20.nov. 1973

Som du vil huske, fik du engang i dette år et brev fra den ny gildeleder. Vi kaldte det for DEN EVIGE SALIGHED.

Egentlig havde vi ventet en eller anden reaktion fra din side, - enten i form af fremmøde til et af gildets arrangementer eller i form af en op-ringning eller henvendelse på anden måde.

Vi har SLET IKKE hørt fra dig!

Bare vi dog kunne finde ud af, hvordan vi skal tolke dette.

Lad os endnu en gang minde dig om, at det ikke kan være tilfredsstillende for nogen af os, hvis vi aldrig ser dig i gildet eller mærker, at du har lyst til at være med!

Der kan være mange og gode grunde til din passivitet. Men det KRÆVES af dig som GILDEBRØR, at du er aktiv! - Og derfor beder vi dig nu tage din situation i forhold til gildet op til alvorlig overvejelse.

Giver det dig lyst til en nærmere drøftelse med en af dine gildebrødre, så ved du, at vi altid er parate, - og intet skulle glæde os mere!

Men hører vi ikke fra dig, lad os sige inden for 14 dage, så må du ikke fortænke os i at konkludere, at du har tabt interessen for gildet, og så vil vi i begge parter interesse betragte dig som udmeldt.

Med gildehilsen

GILDELEDEREN

kan DU lede et møde?

At blive valgt til at lede et møde er en tillidserklæring - og et kæmpemæssigt ansvar, - for mødets resultat afhænger i allerhøjeste grad af mødelederen.

Kan D U lede et møde?

Kender du MØDELEDERENS OTTE GYLDNE REGLER?

Ellers har du dem her:

2

MØDELEDEREN HAR ANSVARET FOR MØDETS RESULTAT.

Du har ansvaret for, at der bliver tid for alle - både til at tænke og til at tale. Ved mange fjernsynsdebatter oplever man det pudsige, at et møde indledes med l a n g e indlæg fra hver deltager, hvorefter der bliver plads til de korte bemærkninger.

Dette er forkert!

Bed først hver mødedeltager om (så vidt muligt uden begrundelse og forklaringer) at gøre rede for det møderesultat, han eller hun finder vil være det rette!

Når denne runde er overstået, spørger du, om nogle af deltagerne har modtaget oplysninger, der har fået dem til at ændre deres opfattelse af sagen og deres ønsker med hensyn til mødets resultat, - og så først kan de enkelte mødedeltagere i tilfældig rækkefølge anmode dig om ordet.

1

DET ER MØDELEDERENS MØDE.

Du er blevet valgt til at lede mødet, - og derfor er det dit møde, hvilket vil sige, at du ikke må lade dig rende over ende af en eller anden "førerskikkelse", der betragter mødet som en anledning til at kundgøre sin vilje. Disse "førere" ved som regel, at de første par minutter af et møde er stille, og gør mødelederen indtryk af at have et fæmlende greb om sin opgave, benytter de som regel det øjeblikkelige angrebs taktik.

3

DU BØR TAGE AKTIV DEL I DISKUSSIONEN.

Ikke således at du bevidst styrer mødet i en bestemt retning, men på en sådan måde, at du sørger for, at den, der taler, får talt ud uden afbrydelser fra mindre disciplinerede eller mere ivrige mødedeltagere.

4

HOLD DISKUSSIONEN INDEN FOR EMNET!

Det sker desværre ofte, at en mødedeltager med en tilfældig sidebemærkning får diskussionen til at fjerne sig fra det egentlige emne.

Det er din opgave - på en taktfuld, men myndig måde - at bremse den slags afsporinger og at føre diskussionen eller indlægget tilbage til emnet.

5

TAG IKKE PARTI!

Som mødeleder må du være objektiv, og hverken dit tonefald eller ordvalg må på nogen måde røbe en forudfattet mening eller specielle antipatier.

6

LYT OG FØLG MED - UAFBRUDT!

Det er mødedeltagernes ret, at de under visse indlæg må have lov til at tænke et problem igennem, og at de derfor også har lov til at lytte mindre intenst. Men det gælder IKKE for mødelederen; han må lytte og følge med uafbrudt - og om nødvendigt må han af og til bryde ind, opsummere og konkretisere for at markere, hvilke resultater, man hidtil har opnået under mødet, og på hvilke punkter det endnu skorter på enighed.

7

MONOPOLISER IKKE!

I enhver forsamling findes der dygtige folk, der ikke blot har talegaverne i orden, men som også har en mening, - folk, der hurtigt ser muligheder påvist af andre mødedeltagere, og som derpå med hurtige og koncise indlæg kan "drible sig igennem til målet".

Sådan mødedeltagere er en gevinst for ethvert møde; de kan sætte fut i sagerne, men de kan også gøre det modsatte. Mange mødedeltagere bliver nemlig tavse, når en eller to "driblere" får fat i "bolden", og derved kan meninger og værdifulde indlæg blive kvalt.

8

LÆG SIDSTE HÅND PÅ VÆRKET!

Inden diskussionen tog sin begyndelse, var du manden, der konkretiserede formålet med mødet. Når du kan mærke, at resultatet er ved at nærme sig, er det din pligt at sørge for, at man også når det! - Eller så langt, som det synes muligt at nå.

Når dette er sket, er det din opgave igen at oplyse om mødets formål og at konkretisere det nåede resultat - og at sammenligne det med det, man ønskede at nå.

Først DA har du helt løst din opgave som mødeleder.

Denne artikel har vi ærligt og redeligt TYVSTJÅLET fra "BÅLET" (sept. 1965)

DE ISLÆNDINGE!

I en af de gamle, islandske sagaer fortælles om en af de gode, gamle vikinger, som blev indstævnet for at have kløvet hovedet på en komplet sagesløs mand, som han tilfældigt kom forbi.

Vor helt havde kun eet at sige til sit forsvar, men det var til gengæld nok til at frikende ham. På spørgsmålet om HVORFOR svarede han blot: "Han stod så godt for hug!"

Rent umiddelbart får man her indtryk af noget negativt og ubehageligt: SELVTÆGT og LYSTMORD i skøn forening! Man slår ihjel, bare fordi ofret nu "står så godt for hug".

Men tænker man efter, dukker der alligevel noget positivt op, - noget, som var positivt for islændingene, og noget, som ligervis har et positivt budskab til os.

Vikings bedste redskab og legetøj var SVÆRDET, og hans bedste beskæftigelse var AT BRUGE DET. Ikke på må og få, som man umiddelbart fristes til at tro, men som sport, som regulær kunst. Ligesom digtere og malere kan inspireres af en bestemt situation, således kunne vikingen føle det hellige kald, inspireret af at se en mand stå godt for hug.

Og hvad siger dette så til OS ?

Det siger IKKE, at vi skal gå på landevejen ud og slå ihjel, for sværdets leg er ikke vor yndlingsbeskæftigelse i dag.

Men for os i gildet kan historien være et eksempel til efterfølgelse på den måde, at vi skal forstå at gribe en chance, når den er for hånden, - når den står for hug!

Alt for ofte lader man en god lejlighed glide sig afhænde, fordi man lige vil SE TIDEN AN, - SOVE PÅ DET, - DRØMME OM DET, - og så GLEMME DET! Eller man skyder den ligefrem fra sig, fordi "det er de andres sag". Mange gange tuller vi rundt i en salig velfærdsdøs med sløve eller lukkede øjne og glider forbi chancerne så tæt, at de næsten puffer til en. Først bagefter, når det er for sent, så begynder opfattelsens grønne pære at blinke: "Nå, ja, for Søren, det var forresten også ærgerligt!"

Begrebet CHANCEN betyder naturligvis noget forskelligt for forskellige mennesker. Det, jeg ville frem til, er, hvad det kan betyde for os i gildet. - Og her må det betyde CHANCERNE FOR AT PÅ GILDEARBEJDET INTENSIVERET, EFFEKTIVISERET og UDVIDET!

Vi ser gang på gang, at vi pludselig får ideer, som vi i og for sig kunne have fået for længe siden.

Vi har set det ved programlægningen. Vi har set det ved proponeringer.

Vi koger suppe på årgamle ben - og spiser et par timer for sent!

Vi har lovet og givet hånd på, at vi vil gøre vort bedste for gildet og dets arbejde. Vort bedste er ikke at stille, når der bliver kaldt! Det er godt, men det er ikke VORT BEDSTE!

Gildet er ikke en hestestald, man blot skal trække et antal heste ud af, når der er behov for trækraft!

Gildet er en ENHED, og gildet er en FLERHED. Gildet er et samarbejde af samarbejdende enheder. Og samarbejde er ikke blot at stille trækraft til rådighed ved "given" lejlighed.

Samarbejde er tillige at STILLE LEJLIGHED TIL RÅDIGHED FOR TRÆKKRAFT, at give bolden op når og hvor, man kan!

Samarbejde er for den enkelte at gribe chancen på alles vegne, når den står godt for hug.

OG DET GØR DEN OFTERE, END MAN TÆNKER SIG!

Mel.: Sjungom studentens lyckliga dag

Velkommen, spejder, i gildernes hær!
 Nu har Sct. Georg igen sat dig stævne.
 Her skal det kendes, hvad viljen er værd,
 her skal du øve din evne!
 Den, der som spejder har troet og tror,
 evne og vilje er brugbare våben,
 og at et ord også nu er et ord,
 ham står vor gildedør åben!
 ;; Velkommen, gildebror!
 JA var det lille ord,
 ordet, der nu som før
 åbner gildets dør
 for en spejder, der kan, vil og tør.
 Gør din indsats i gildets ånd!
 Vær med hjerte, med hu og med hånd
 BEREDT! ;;

Velkommen, spejder og nybagte svend!
 Vel mødt iblandt os til arbejde og glæde!
 Gildet er styrke og glæde for den,
 som smeder med på vor kæde.
 Den, som var spejder i ungdommens vår,
 den, som blir spejder i kommende dage,
 den, som var spejder så sent som i går,
 ham kalder gildet tilbage.
 ;; Velkommen, gildebror!
 JA er et lille ord,
 dog set i løftets skær
 magtfuldt stort især
 for en spejder, der tror på dets værd.
 Gør din indsats i gildets ånd!
 Vær med hjerte, med hu og med hånd
 BEREDT! ;;

Mel.: Danmarks frihedssang

I spejdertidens drømmeland
blev DRENG i tanken til MAND.
Vi så de stjernefjerne mål
i gnister fra lejrens bål.
Hvad vi har drømt og tænkt i flok og trop,
det skal vi nu som voksne følge op!
Vi står sammen, alle danske gildebrødre,
sammen - og er beredt!

Du gamle spejder, gildebror!
Vi har dit løfte, dit ord!
Vær tro, vær hjælpsom i din færd,
hold blankt dit Sct. Georgs-Sværd!
Vor evne slår kun til, hvor den kan nå,
men kun vor vilje ser Vorherre på!
Vi står sammen, alle danske gildebrødre,
sammen - og er beredt!

I spand for broderskabets plov
går gildets løfte og lov
og trækker dybe furer i
en verden af kævl og krig,
så der kan plantes smil og ærlighed,
der vil gro op til broderkærlighed.
Vi står sammen, alle danske gildebrødre,
sammen - og er beredt!

Du gamle spejder, gildebror!
Slut op i plovjernets spor!
Strø glade tanker om dig hen,
så høster du rigt igen!
Og du går ikke ene mod dit mål,
for vi er tusinder med gildenål!
Vi står sammen, alle danske gildebrødre,
sammen - og er beredt!